

Николай Лилиев

Плаче старата гора...

Плаче старата гора над мъртви
и незнайни синове.
От потайна шир за нови жертви
властна смърт зове.

И натам, где смъртно се сражават
две съдби,
черни птици шумно прилетяват,
меден рог тръби.

Смърт победна смъртно очертава,
сред погаснали небеса,
в сянката на кървавата слава
своята коса.

От потайна шир за нови жертви
властна смърт зове.
Плаче старата гора над мъртви
синове.

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7739>]